

1Sygn. akt IV Ka 397/20

1.1WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Prezes Maciej Strączyński

Protokolant: starszy sekretarz Daria Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2020 r.

sprawy **S. K.**

oskarżonego z art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 30 grudnia 2019 r., sygn. akt II K 449/18

utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze i wymierza mu 80 (osiemdziesiąt) złotych opłaty za to postępowanie.

M. S.

UZASADNIENIE WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 397/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 30 grudnia 2019 r. sygn. II K 449/18.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie (ewentualny)	#	Zmiana (główny)
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
Nie przeprowadzano dowodów.			
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
1	Błąd w ustaleniach faktycznych wyrażający się w przyjęciu, że oskarżony S. K. dokonał zarzucanego mu czynu.	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Sąd nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych, gdyż oparł się na wszystkich przeprowadzonych dowodach, uchybień dowodowych nie popełnił i błąd mógłby zaistnieć tylko w przypadku, gdyby ocena dowodów była nieprawidłowa. To zaś jest przedmiotem następnego zarzutu, merytorycznie identycznego z niniejszym, tylko mającego inną formę prawną.			
Wniosek			
O uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i	# niezasadny		

przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.		
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Identyczne z podanymi w następnym punkcie.		
2	<p>Obraza przepisu postępowania, art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, poprzez odmowę przyznania wiarygodności „zeczaniom” oskarżonego, a przyznanie jej zeczaniom pokrzywdzonej, uznanie, że obrażenia pokrzywdzonej powstały na skutek działania oskarżonego, ocenę, że sporządzona opinia sądowno-lekarska przesądza o sposobie powstania obrażeń pokrzywdzonej, przyznanie pełnej wiarygodności zeczaniom świadków N. K. i J. K., uznanie, że fakt udania się przez oskarżycielkę do szpitala pozwala przypisać winę oskarżonemu.</p>	# niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Sąd ocenił dowody w sprawie prawidłowo. Przede wszystkim M. K. (1) nie miałaby powodu do fałszywego pomawiania S. K., gdyby nie dokonał on czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania, a już w żadnym wypadku, gdyby obrażeń, które zostały u niej stwierdzone, doznała w innych okolicznościach, zwłaszcza za sprawą innej osoby. Teoria, że ktoś powoduje u pokrzywdzonej obrażenia ciała, a ona zamiast domagać się ukarania osoby, która ją skrzywdziła, złośliwie kieruje postępowanie przeciwko innej, niewinnej osobie, nie wytrzymuje krytyki nawet przy przyjęciu, że między stronami istnieje konflikt rodzinny.

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd ocenił prawidłowo. W przeciwieństwie do pokrzywdzonej, której zależy na ukaraniu sprawcy czynu dokonanego na jej szkodę, a nie osoby niewinnej, oskarżony jest w oczywisty sposób zainteresowany uniknięciem odpowiedzialności karnej.

Uznanie, że obrażenia pokrzywdzonej powstały na skutek działania oskarżonego, wynika zarówno z zeznań M. K. (2), jak i zeznań J. K. i N. K., które

zdarzenie – sam moment pchnięcia pokrzywdzonej na samochód – widziały, i to z bliska. Ponieważ podany przez tych świadków opis zajścia przystaje do protokołu oględzin lekarskich i opinii, Sąd miał podstawy dowodowe do ustalenia, że obrażeń pokrzywdzona doznała w okolicznościach opisanych w zeznaniach.

Sama opinia sądowo-lekarska, wbrew twierdzeniu skarżącego, nie przesądza o sposobie powstania obrażeń, natomiast określa, w jaki sposób one powstać mogły i czy mogły powstać w sposób opisany przez świadków. Ponieważ zaś, co już zaznaczono, opinia ta do zeznań przystaje, była jednym z dowodów, ale nie jedynym i głównym, które zdecydowały i przypisaniu oskarżonemu winy.

Przyznanie pełnej wiarygodności zeznaniom J. K. i N. K. przez Sąd było uzasadnione, jako że ci świadkowie, podobnie jak pokrzywdzona, nie mieliby interesu w pomawianiu S. K., gdyby zarzucanego mu czynu oskarżony nie dokonał, a zwłaszcza gdyby dokonał go ktoś inny. Zeznania tych świadków nie zostały podważone. Inne osoby zeznające na temat zajścia, skądinąd powiązane ze S. K. dużo bliżej niż z M. K. (2), nie były w

stanie stwierdzić, że cały czas obserwowały miejsce zdarzenia, nawet jeśli twierdziły, że oskarżony czynu nie dokonał. Pozwala to tylko uznać, że zdarzenia osoby te albo nie widziały, albo udają, że nie widziały, gdyż chcą pomóc bliskiej osobie i są zaangażowane po określonej stronie niewątpliwego konfliktu. Zresztą co do oceny zeznań tych osób obrońca zarzutów nie stawia.

Fakt udania się oskarżycielki prywatnej do szpitala nie pozwala przypisać oskarżonemu winy, gdyż to nie ta okoliczność zdecydowała o ustaleniu jego sprawstwa i zarzut w tym zakresie jest chybiony.

Wniosek

O uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec stwierdzenia, że dowody zostały zebrane prawidłowo i prawidłowo ocenione, a tym samym Sąd Rejonowy nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych (zarzucanego mu w zarzucie 1),

<p>wniosek o uniewinnienie oskarżonego wbrew zebranemu materiałowi dowodowemu i dokonany prawidłowo ustaleniom nie mógł zostać uznany za słuszny. Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania zaś w ogóle nie mógł być rozważany, gdyż nie zaszła bezwzględna przesłanka odwoławcza ani potrzeba ponownego przeprowadzenia całego przewodu sądowego, tylko w takich zaś sytuacjach można uchylić w całości wyrok skazujący, gdy nie ma ograniczeń co do jego zmiany.</p>			
<p>3</p>	<p>Obraza przepisu postępowania, art. 201 kpk przez zaniechane przeprowadzenia uzupełniającej opinii biegłego psychologa w sytuacji, gdy sporządzona opinia dotycząca zeznań świadka N. K. była wydana w oparciu o niepełny materiał dowodowy oraz nie zawierała argumentacji stanowiącej uzasadnienie zawartych w niej wniosków.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Przedmiotem postępowania było</p>			

określone zdarzenie i na okoliczność tego właśnie zdarzenia przesłuchiwana była N. K.. Jest ona normalnie rozwiniętą trzynastolatką, a więc osobą zdolną do rzetelnego złożenia zeznań. Nie jest prawdą twierdzenie zawarte we wniosku dowodowym obrońcy złożonym w toku postępowania, że N. K. twierdziła, iż nie pamięta interwencji policji w domu. Nie była o nic takiego pytana. Powiedziała jedynie, że nie była świadkiem takich sytuacji, jak opisywana przez nią w zeznaniach (napaść na M. K. (2)). Biegły psycholog natomiast wypowiedział się na temat wiarygodności zeznań N. K. w sposób, który zastrzeżeń Sądu Okręgowego nie budzi – ocenił ją rzetelnie i kompletnie, a fakt, że nie odpowiada to linii obrony oskarżonego, nie dyskwalifikuje jego opinii. Wniosek dowodowy został słusznie oddalony, albowiem zmierzał do znalezienia jakichkolwiek wad zeznań N. K., głównie niezwiązanych z przedmiotowym zajściem, by zeznania te podważyć. Tymczasem przedmiotem postępowania jest konkretny czyn. Co do opinii biegłego zaś to w pierwszej kolejności, jeśli obrońca opinię uważał za niepełną lub niejasną, mógł domagać

<p>się przesłuchania biegłego na rozprawie. W tym kierunku zaś inicjatywy nie przejawiał.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Powyższy wniosek związany był bardziej z oceną całego materiału dowodowego, niż z jednym dowodem, którego dotyczył powyższy zarzut, ale bez względu na to ani wniosek o uniewinnienie, ani o uchylenie wyroku nie znajdowały uzasadnienia, zwłaszcza w zakresie związanym z zeznaniami N. K. i ich oceną.</p>			
<p>4</p>	<p>Obraza przepisu postępowania, art. 5 § 2 kpk poprzez nierozstrzygnięcie rysujących się wątpliwości na korzyść oskarżonego.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut ma charakter polemiczny i ogólnikowy.</p>			

<p>Sąd Rejonowy nie dopatrzył się, i słusznie, wątpliwości, które mógłby rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego, tym samym nie mógł zastosować art. 5 § 2 kk, a zarzut oparty jest na założeniu, że skoro oskarżony nie przyznaje się do winy, to wątpliwości istnieją. Tak nie jest, zarzut zaś po wyczerpaniu argumentacji przedstawionej wyżej, co do innych zarzutów, niczego do sprawy nie wnosi.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sytuacja jest identyczna jak w przypadku zarzutów wyżej opisanych.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Nie było.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE</p>		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Całość wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec uznania wszystkich zarzutów za niezasadne i niestwierdzeniu jakichkolwiek innych uchybień, które by dyskwalifikowały zaskarżony wyrok, utrzymanie wyroku w mocy było jedyną możliwą decyzją.	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Nie było.	
6. Koszty Procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Zdanie drugie	Kosztami procesu wraz z opłatą obciążono oskarżonego z uwagi na fakt, że wywiedziona na jego korzyść apelacja okazała się całkowicie bezzasadna (art. 636 § 1 kpk i art. 3 ust. 1 w zw. z

	art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych).	
7. PODPIS		
SSO Maciej Strączyński		

ZAŁĄCZNIK DO UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych	

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie (ewentualny)	#	Zmiana (główny)